

[Guldberg.]

fælles ankenævn, hvis de ikke er interesseret i det og forholdene ikke taler derfor, kan jeg ikke se andet, end at den løsning, vi har valgt, må være den fornuftigste, nemlig at give de kommuner, der kan, mulighed for at gå sammen og foretage den administrative besparelse og forenkling i ankesagernes behandling, der ligger i, at flere kommuner kan være sammen om et ankenævn.

Dette er i og for sig de bemærkninger, vi gerne ville komme med i tilknytning hertil. Vi er parat til at drøfte de sidste to spørgsmål, der nu er blevet rejst under anden behandling, nærmere i udvalget.

Hastrup: Ved vedtagelsen af dette forslag vil folketinget legalisere selve grundlaget for den normalisering af boligmarkedet, som blev aftalt ved forligene i marts 1965 og januar 1966. Vurderingen vil være det første, afgørende skridt på vejen frem imod forligets virkeliggørelse. Målet er et frit boligmarked, hvor effektiv konkurrence sikrer fremskridt på boligområdet og beskytter boligmarkedets kunder. Men målet er tillige et boligmarked, som i højere grad end det nuværende marked tilgodeser virkelige sociale hensyn.

Det er sagt, at det er en kroget og besværlig vej, der er valgt for at nå dette mål. Det skal erkendes; vurderingen er et eksempel herpå, og ingen underkender vist de praktiske og administrative vanskeligheder, den vil komme til at medføre. Lige veje kan vel være hurtigere, men de er som regel også mere hensynsløse både over for landskabet og over for dem, de befærdes af. Der er mange hensyn at tage, først og fremmest af menneskelig art, og selv krogede veje kan vel føre til det rette mål. Jeg håber, at de mange, der nu skal beskæftiges med vurderingen, eller som på anden måde involveres i den, vil tage dette som et forsonende moment i forbindelse med den store, vanskelige og krævende arbejdsbyrde, der nu vil blive lagt på deres skuldre.

Det er vigtigt, tror jeg, at vurderingen omgives med størst mulig tillid, og kommunalbestyrelserne, der skal udpege vurderingsrådene, har her et stort ansvar. Det er imidlertid det almindelige indtryk, at der er tillid til de vurderingsmænd, der tak-

serer landets ejendomme ved de regelmæssige 4-årige almindelige ejendomskyldvurderinger, og det er mit håb, at lejevurderingsrådene vil møde den samme tillid. Der er brug for kyndige kvinder og mænd med sund dømmekraft til løsningen af denne opgave.

Ved første behandling pegede jeg på, at det kunne komme til at virke uheldigt, såfremt skyldrådene skulle fungere som ankeinstans, fordi skyldrådene ofte omfatter medlemmer uden for de områder, der skal underkastes lejevurdering. Dertil kommer, at skyldrådene er sammensat af formændene for vurderingsrådene, der formentlig i vid udstrækning også vil få sæde i lejevurderingsrådene. Selv om de enkelte skyldrådsmedlemmer ikke voterer i sager fra deres egen kreds, er der dog her tale om en uheldig sammenblanding af første og anden instans. Jeg tror, det er et fremskridt, at der nu i stedet oprettes særlige vurderingsankenævn omfattende repræsentation fra huslejenævnen og kommunalt valgte medlemmer, der ikke må være medlemmer af vurderingsrådene. Mest afgørende er det imidlertid, at formanden skal udpeges af overpræsidenten eller af amtmanden. Derved sikres den størst mulige uvildighed ved besættelsen af denne meget vigtige post i forbindelse med selve vurderingsopgavens løsning.

Hr. Axel Ivan Pedersen nævnte, at den omstændighed, at man nu flytter ankeinstansen fra skyldrådet over til en særlig instans, medfører, at kommunerne ikke får fuld refusion for udgifterne fra statskassen, og henstillede, at dette spørgsmål blev taget op i forbindelse med en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Jeg kan tilsige mit partis velvillige medvirken til en sådan overvejelse.

Spørgsmålet om vurderingen af erhvervslokaler er måske nok det spørgsmål, der har voldt de største vanskeligheder, fordi markedsvilkårene her er anderledes end for boligområdet, og fordi der nødvendigvis må skelnes imellem det, som betegnes som beliggenhedsværdien, og den af lejeren oparbejdede goodwill. De synspunkter, som er gjort gældende fra detailhandlerorganisationernes side, er tilgodeset på den måde, at lovforslagets oprindelige bestemmelse om, at der ved vurderingen skulle tages et